

jeg troer ikke, man er kommen ganske paa det Næne med, hvor stor og hvor sølelig en Forandring denne Bestemmelse i § 6 vil medføre. § 6 omordner, hvad Skoledistricterne angaaer, aldeles de Forhold, som vi endnu have paa Landet. For det Første gjør den den store Forandring, at alle de Udgifter, som hidtil bleve ligenede paa Hartkorn og Formue og Veilighed alene og paa Hartkorn alene, nu samles til Cet og fordeles paa Hartkornet og Formue og Veilighed efter et Forhold, som her foreløbig som en Generalregel er angivet til resp. $\frac{3}{4}$ og $\frac{1}{4}$. Man har herunder indbefattet Alt, hvad der vedkommer Sognets Repartitioner, men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette medfører høist indgribende Forandringer, der ere af saa stor Betydning for Sognebeboerne, at jeg troer, det vil være nødvendigt at gjøre særligt opmærksom derpaa, og det vil vistnok ogsaa være nødvendigt ifølge de Forandringer, som Bestemmelsen i § 6 medfører, tilsidst i Slutningen af Loven at indføre en særlig Bestemmelse om, at tidligere Vedtægter og Love, som give ganske andre Bestemmelser end dem, der nu gives i § 6, ere ophævede; man behøver maastee ikke at nævne de enkelte Paragrapher i de ældre Love, man kan gjøre det generelt; men dette er vistnok nødvendigt. — Her er nævnt for det Første Veitudgifter. Sa, om Veitudgifterne maa jeg strax bemærke, at disse hidtil have været reparterede paa særlige Veidistricter, d. v. s. sogneviis. Ministerierne have desværre givet en Fortolkning af en Bestemmelse i Veilovgivning, der i mine Tanker ikke syntes saa afgjørende at gaae i den Retning, som Ministerierne have antaget; men den har medført, at man er kommen til en Decentralisation i Communerne selv, som ikke er heldig. Hvor et stort og et lille Sogn have været samlede, og hvor man hidtil har arbejdet sammen til Vedligeholdelsen af Veivæsenet, er man nu kommen til at indrette særlige Veidistricter; det lille Sogn har frigjort sig for Veibyrden i det store Sogn, og har derved unægtelig indvundet en temmelig bethdelig Besparelse; og det vil derfor ikke lidet overraske, naar nu et Sogn, som kun er $\frac{1}{3}$ saa stort som Nabo-sognet, paa een gang med det store Sogn skal bære alle Byrderne ved det store Sogns Veies

Vedligeholdelse, som det hidtil har været fritaget for. Der er i denne Henseende saa mange Tilfælde, som ere fremkomne i den allerseneste Tid, at jeg troer, det vil være alle Medlemmer bekendt, at der har været ført ikke saa liden Kamp om Veienes Vedligeholdelse mellem de enkelte Sogne i en Commune, og det har endogsaa givet Anledning til Saggivelse, fordi man ikke har villet nøies med Amtsrådets eller Ministeriets Afgjørelse. Der til kommer, at der blandt Sognene indbyrdes kan tænkes og vistnok ogsaa er Tilfældet, hvor Enkelte have haft særligt store Udgifter i deres egne Sogne, som de just have foretaget, fordi de have faaet sig frigjorte for en heel Deel andre Udgifter, som de ellers bære i Forening med det andet Sogn, og man vil da naturligviis synes saa meget mindre om nu atter at skulle tage Deel i dettes Udgifter. Det er imidlertid en Omordning, som det vistnok er rigtigt og i sin Orden at føre igjennem; men der bør vistnok ogsaa tages Hensyn til de Forandringer, som heraf kunne følge, og jeg skal tillade mig ved denne Veilighed at gjøre opmærksom paa, at der i den kommende Veilov er slaaet det selv samme Forhold fast, som hidtil har bestaaet, idet nemlig Udkaft til den nye Valglov lader Vedligeholdelsespligten med Hensyn til de Veie, der ikke ere Amtsvæie, staae usforandret som hidtil for hvert enkelt Sogn for sig selv, medens her § 6 siger, at Veitudgifterne skulle reparteres paa hele Communen under Cet som en Heelhed, uanset, at der hidtil har været en Adskillelse i denne Henseende. Det Samme gjælder med Skolevæsenet. Vi vide Allesammen, at der gives særlige Skoledistricter, ikke blot saaledes, at hvert Sogn danner eet Skoledistrict for sig, men saaledes, at der ogsaa udenfor det enkelte Sogn gives særskilte Skoledistricter, der hvert for sig bærer sine særlige Byrder og særlige Udgifter. Dette medfører utvilsomt et meget vidtløftigt og besværligt Regnskabsvæsen, og det vil for den Regnskabsførende være en overordentlig stor Fordeel at kunne samle alt dette under eet Regnskab, men for den vedkommende Communes enkelte særlige Districter vil det i mange Henseender gjøre sig gjældende paa en meget sølelig Maade, saaledes at man endog